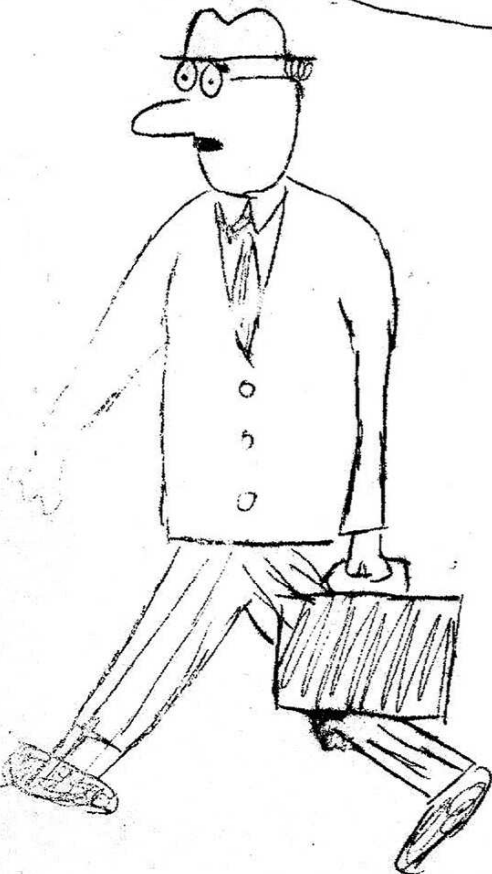

LA FEMOSA

Any Nou
Vida Nova
i UNA MERDA!

Passarell

PORTIC

Bé, companya, aquesta vegada la femosa ha estat més matinerà; --
problemes tècnics que nohi eren, esclar!

De bon principi tenim de dir que el nombre d'articles ha anat
en augment: algun que altre company que s'ha destapat, enhorabona!!;
si més no, pensem que encara hi ha algun poruc que es guarda els --
seus florits pensaments en el rebost fosc dels oblits. Segur que /
tens moltes coses que dir. Sapiguís que el teu article l'esperem.

En aquesta Femosa hi podreu trobar tota la sèrie d'articles, /
anomenats en l'anterior revista i que tenen un tret de periodicitat:
Història, Literatura, acudits ... a més a més en hi ha d'altres que
segur us interessaran i us faran neguit per la força que tenen. --
Aquesta vegada, com totes, els acudits hi fan el seu pes: riu amb --
força i amb ganes, que el temps s'acaba; i si ets tu qui paga la -
sopa boba, riu amb ^{més} ganes i estreny el...front.

LA UNIÓ FA LA FORÇA

La política que porten els partits d'esquerra no es pot qualificar de molt bona que diguem. La dreta és practicament un bloc compacte i unit, i és per això que actualment és al poder. L'esquerra està totalment dividida i per això està a l'oposició.

Si realment algun dia es vol guanyar a la dreta no hi ha altra alternativa que la unió de l'esquerra a Espanya i molt especialment a Catalunya. O si no ficsem-nos en les passades eleccions municipals: en molts llocs va guanyar la UCD, en altres l'esquerra i en altres també portava les de guanyar la UCD però mercès a la fisió dels partits d'esquerra, aquesta va aconseguir l'alcaldia de molts pobles i ciutats importants de l'estat espanyol.

Es dura la crítica que faig contra els partits polítics d'esquerra amb representació parlamentària. Sembla estrany com uns partits que s'han unit a les eleccions municipals per desbancar a la dreta, s'estiguin atacant continuament al Congrés i arreu.

S'ha de canviar la manera de pensar, no es te que fer continuament política de partit, s'ha de mirar més per la classe treballadora que demana constantment uns drets que li són negats. S'ha de fer cas a la classe obrera que demana un estatut que el defensi contra l'explotació patronal, no l'estatut del Congrés. No vol un estatut que obri camí al "despido" lliure i que dona tantes avantatges a la patronal.

Per això i per tantes coses s'han de mentalitzar els partits d'esquerra i pensar una sola cosa que és fonamental en tot: La unió fa la força

Ramon Ribera

De Meucut a Meucut

No saps la sort que tens d'assabentar-te'n de les coses que passen per les veïnes del teu carrer, jo al meu temps de "la meuca", perquè això de Meucut ve de Meuca crec, doncs bé com et deia jo al meu temps de "la meuca", me'n tenia d'assabentar per un ocelllet que em deia a cau d'orella ..... però deixem les històries per un altre dia. M'ha donat molta alegria tornar a recordar aquell "ocell petit/ que a les hores de la nit/ ...." i mira per on allà on parlavem de cuquets a l'aigua ara parles de ratolins.

Fa temps que tinc l'ocell blanc en vaga i m'he d'informar "parant l'orella". I sembla ser que en un país que es diu democràtic i parla del primer parlament democràtic del món hi ha un poble on es donen els fets més antidemocràtics ja que si no vaig malament encaminat s'ha triat un "ratolí dolent" com culpable de totes les malifetes d'una comissió de festes i se li ha negat l'entrada a un lloc públic, com si encara fos viu l'Invicto. La dita comissió estava formada per vuit membres tots "blanques palomes", més innocents que uns pessols, que no sabien d'on sortien els diners pels sopars però sopaven, que no sabien de números i en menys de dos mesos han pujat fins i tot, un, a ajudant del conceller de Cultura i concejal de l'Ajuntament, i és que en aquest poble es fan miracles que ni Santa Rita. I de vuit, set han quedat exculpats i un ha carregat amb tota la culpa i és tan bona persona, jo no en seria, que no ha volgut querellar-se contra la junta actual pel civil i el criminal i bon paquet que els cauria.

Amic es van acabar els cuquets de l'aigua però ara hi ha massa cloro. També a la comissió de festes s'ha volgut fer justícia i s'ha fet un embut.

Un altre de "La Meuca"

CARTA ALS PARES

Ara que és temps que els nens escriguin cartes als reis, vull escriure una carta als pares.

Estimats pares:

I que n'és de bonica aquesta paraula, tenir un petit infant, patir al seu costat, veure com creix, com fa la primera comunió, com apren a llegir, i tantes coses noves com cada dia anem veient amb ells. Però de veritat som pares? M'explicaré: vivim en un poble on els nostres fills no tenen un lloc d'esbarjo (tots els camins són seus em podeu dir, però llocs on jugar segurs no n'hi ha cap) no tenen un camp on jugar i fer atletisme i si en tingues sin no hi hauria mestres per ensenyar-los a practicar. I ens quedem tan feliços

He sentit moltes mares vantar-se de que el seu fill és el primer o el segon però mai he sentit cap mare vantar-se del que el seu fill sap. Els mestres els ensenyen a ser el primer, a saber-se la lliçó de memòria sense preocupar-se si saben el que diuen. Heu preguntat mai als vostres fills com van de matemàtiques? Sé de cert que s'han explicat coses de matemàtica als qui van a "repàs" i no als qui sols van a l'escola. Els heu preguntat el que saben de francès? I el que fan de gimnàstica? Els heu preguntat mai per l'escola? Si els heu preguntat i us han dit la veritat, no us cau la cara de vergonya de ser pares? Ensenyem a ls nostres fills a ser uns "empollonets" sense preocupar-nos que sapiguin, que arribin al final de la bàsica sense saber aplicar i resoldre ni un simple problema de sumes. Ser pare obliga a més que a tenir un fill que treu dous a l'escola

Atentament

Antoni Garròs i Solé

LES INFLUÈNCIES

No ho sé si aquestes colles de joves descenxats, poc preocupats pel seu aspecte personal que passen els estius al nostre poble, formen part d'aquests món que hem après a anomenar "hippi" o són, no més, unes colles de joves alliberats de molts prejudicis de la nostra societat que malden per a sobreviure de la manera que poden. No ho sé, però, per a anomenar-los ara, en va bé aquest nom.

D'aquests nois i noies n'he sentit contar anècdotes de tota mena; poques de favorables. La majoria són d'allò més despreciatives o, al menys, és el caire que se'ls hi vol donar quan són contades. Tot plegat els "hippis" són una gent que passen sense deixar, aparentment, cap senyal dins del viure de cada dia del nostre poble, però, potser sí que en deixen dins del pòsit cultural dels nostres joves, encara que els més grans ens neguem a acceptar-ho.

Hem vist en el transcurs de menys de vint anys canviar, d'una manera radical, el sentit de la moral tradicional dins de la tancada societat del nostre poble. Fa només quinze anys ens hauriem escandalitzat que nois i noies marxessin, sols, a divertir-se lluny d'Artesa, escapant-se d'aquesta manera de la mirada, sempre censurant, dels seus

progenitors. Fa quinze anys ens hauriem escandalitzat i hauriem mirat la manera d'evitar-ho... Ara, però, ja ens sembla d'allò més natural, i sense adonar-nos-en ens hem acostumat a maneres de viure i a modes que fa poc hauriem rebutjat de la manera més reaccionària.

Els "hippis", la seua filosofia, la seua manera de "passar" de tot, la seua moral (per a nosaltres en cara immoral) i els seus "vicis" i la seua manera de parlar i de vestir, són coses que, vulguem o no vulguem, influiran en nosaltres perquè, els artesencs com la gent d'arreu del món, som permeables a les coses noves i alliberadores de tabús, encara que òies passem tant com vulguem pel sedàs.

No voldria (com crec que no ho voldria cap artesenc) que els nostres joves s'assemblassin un dia a aquestes "hippis" que passen els estius pel nostre poble, no ho voldria tot i que reconec que ell seu pas prop de nosaltres influirà en molts d'aspectes, positivament, als nostres joves. Nosaltres, els grans, tenim d'influir-los-hi també positivament perquè no esdivinguin "passotes" i esdivinguin, en canvi, persones responsables pel futur col·lectiu, tant polític com econòmic, del nostre poble i del nostre país.

A. Costafreda

HUMORS

En l'última reunió del poble
l'alcalde declarà que no
s'havia fet gran cosa
en aquests quatre mesos

esperem que no calgui
dir el mateix en aquests
quatre anys

L'AJUNTAMENT D'ARTESA ja ha pres cartes
CARA al Assumpte de la piscina del
poliportiu posant lleixiu a l'aigua

HOME previngut, val
per dos!

Augmenta la venda de gasoil

SORT n'hi tindrem
del petroli de Mauals,
no patiu

NOVES MESURES ECONÒMIQUES

ELS POSTES DE LLUM DEL
CAMP DE FUTBOL NO
GASTEN ELECTRICITAT

Destaquem sobretot de l'últim ple
del poble la gran

C/O/H/E/W/S/I/O
de l'nostre ajuntament

ESPORTS

S'ha negat l'intervenció del setè
de caballeria a l'últim partit
guanyat pel C.F. ARTESA Amateur

Passarell

LA LLENGUA A LA RENAIXENÇA

JACINT VERDAGUER

En l'article anterior vàrem estar parlant de la renaixença a termes generals; en aquest tractarem un xic el tema de la llengua durant la Renaixença, dels Jocs Florals i d'un autor força rellevant pel que fa al redreçament de la llengua i l'esperit de Catalunya: Jacint Verdaguer.

De bon principi tenim que la llengua dels autors de la Renaixença és força insegura. L'ús de dialectalismes i d'arcaïsmes és gairebé tan nombrós com l'ús de barbarismes. Molts d'ells comencen a escriure en castellà, prenent com a models els clàssics i romàntics espanyols i francesos, aquest és el cas de Rubió i Ors, Milà i Fontanals i tants altres. Pel que fa als Jocs Florals, el seu paper fou decisiu en aquest sentit de la llengua. Es celebraren el 1859 i hi intervingueren gairebé tots els poetes de l'època; tanmateix els escriptors es queixen de no saber escriure prou bé el català, és doncs a contracor que continuen emprant el castellà — parcialment, per fer la propaganda de la restauració de la llengua. Avui ens poden semblar medievalitzants i formalistes els poetes — dels Jocs Florals, però en aquell moment tenen un paper aglutinant, i això és molt interessant donades les circumstàncies; si més no, la llengua s'anà treballant i no es pot parlar d'una veritable conjunció de la llengua fins en Jacint Verdaguer. J. Vallverdú ens dirà d'ell "...un dels seus mèrits més remarcables és el d'ésser el veritable creador de la llengua catalana moderna des del punt de vista literari", com Llull ho havia estat de l'antiga.

Jacint Verdaguer va tenir les arrels camperoles. Criat a la plana de Vic, va sentir d'infant el parlar robust i expressiu del seu poble. El 1885 va concórrer als Jocs Florals on li és otorgat un accèssit, i es presenta a recollir-lo vestit a la manera camperola. Diu d'ell Ruiz i Calonja: "...en aquells moments J. Verdaguer representà un símbol: el de la musa popular incorporant-se al moviment de la Renaixença". El 1870 és ordenat; en aquells moments la seva poesia ja tenia tres directrius: èpica, patriòtica i lirico-religiosa. De les tres direccions, la direcció èpica és la que li donà més fama enfora de l'abast de la llengua catalana. La seva obra cabdal, l'Atlàntida fou traduïda immediatament, i és de les obres que han estat més adaptades i musicades. El seu tema és la desapa-

FULLS D'HISTÒRIA

ELS DRETS DELS HOSPITALERS A ARTESA AL 1973

L'ordre de Sant Joan de Jerusalem, que tenia arreu de Catalunya gran quantitat de terres i vassalls sota el seu domini, també havia de tenir un sistema de control i comptabilitat, per que aquest domini fos efectiu. Es per això que cada cert temps, els frares de l'ordre, confeccionaven memòries o inventaris de les possessions i delmes que tenien i cobraven, encaminades a actualitzar les velles.

L'any 1793 fou feta una d'aquestes memòries, i en ella es dona raó dels bens i drets que els Hospitalers tenien a les hores al nostre poble. Segons consta en ella, Artesa junt amb els llocs de Guàrdia, Vencilló, Novella, Escarabat, tarroja, Espígol, Barlet, Pedrís, Torres de Sanuí i Carasumada formaven la segona Cambra Prioral anomenada de Cases Antigues amb casa central a Gardeny. Aquesta memòria és troba a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, apartat de Sant Joan de Jerusalem, Secció 2^a, Armari 21, Lligall 1, Quadern 3, ocupant la part referent a Artesa les pàgines 14 recto i verso del referit quadern.

En el primer apartat el document ens situa i delimita les possessions dels Hospitalers a Artesa assenyalant els límits dels llurs dominis; per mitjà d'aquests límits que se'ns dona en la memòria podem fer-nos una idea de la terra que tenien al terme, l'original diu: " Altre dels membres de la Cambra Prioral de Casas Antigues és lo lloch i terme de Artesa: Que confronta ab lo terme de Graeíó, Margalef, Puigverd, Matxarri, Aspa, Cogullada, Vinatesa i Maset de San Esperit. "

Després, al segon apartat, parla de la jurisdicció que tenia l'ordre sobre la gent del nostre poble i que com varem explicar en el butlletí del mes passat, foren comprades totes aquestes jurisdiccions a l'any 1380 pel Gran Prior de Catalunya a l'infant primogènit Joan fill de Pere III el Cerimoniós; i diu referent a les jurisdiccions: " En este lloch i son terme te lo Ilustrisim Sr. Gran Prior de Catalunya tota la jurisdicció civil i criminal mer i mitx imperi per exercici de la qual anomena batlle. "

L'ecglèsia pertanyia a'l bisbat i era el bisbe de Lleida qui es cuidava de pro-
veir-la, l'ordre de l'Hospital no tenia ni cap dret ni cap obligació pel que fa a
ella segons s'expressa: " La iglesia de est poble es del Ilustrisim Bisbe de Lei -
da i per tant lo Ilustrisim Gran Prior no deu contribuir en res en la manutenció
de aquella."

Els Hospitalers cobraven un delme de tota la terra que posseien, als pagesos que
la trevllaven, que podia ésser en diners o cosa més corrent en espècies (blat,
ordi, vi, etc...), cobraven delme de tot el terme , i en alguns llocs com diu el
document, tenien a més del delme dotzè, de la partida de Mulleu, que pertanyea el
delme la Catedral de Lleida, cobraven els Hospitalers sobre aquets delme una dot-
zena part, el document diu referent als delmes: " Los delmes dels grans se cullen
en dit són del Ilustrisim Sr. Gran Prior, a excepció dels de la partida de Monlleó
que són dels Pabordes de Lleida ab la obligació empero de correspondrer a dit Sr.
Gran Prior lo dotsé de dits delmes en la mateixa hera lo qual dotsé deuen rebre
també de la provincia que en dita partida rebia lo rector de Graeló i vuy cobra lo
rector del mateix lloch de Artesa.

Ademés del dit delme, lo Sr. Gran Prior reb dels grans que ha pagat dit delme ,
restant a la part del conresants i del munt de aquells altre dotsé, i en una altra
partida dita del Saladar en sus travesseras i dalt en lo Pla damunt la Costa delme
dotsé ab la dita conformitat."

També a més dels drets esmentats abans l'ordre de l'Hospital en tenia altres tres:
un sobre el forn, l'altre sobre la compra o el canvi de propietari de les terres.

El primer, el del forn, era un dret que tenia el senyor feudal sobre els seus va-
ssalls, que havien d'anar a coure el seu pa al forn del senyor, pagant quelcom per
aquest dret, l'apartat del forn diu: " Per rahó del forn reb lo mateix Gran Prior
de Catalunya 30 sous ab diners annuals."

El segon, el de la jova, venia de l'obligació que tenien els vassalls de treva -
llar determinats dies de l'any pel senyor, sense que aquest els hi hagués de donar
diners a canvi, aquesta obligació a vegades com pasava amb la nostra vila era can-
viada per diners com es pot veure a continuació: " Per rahó de la jova reb lo ma -
teix Gran Prior 5 lliures barceloneses annuals."

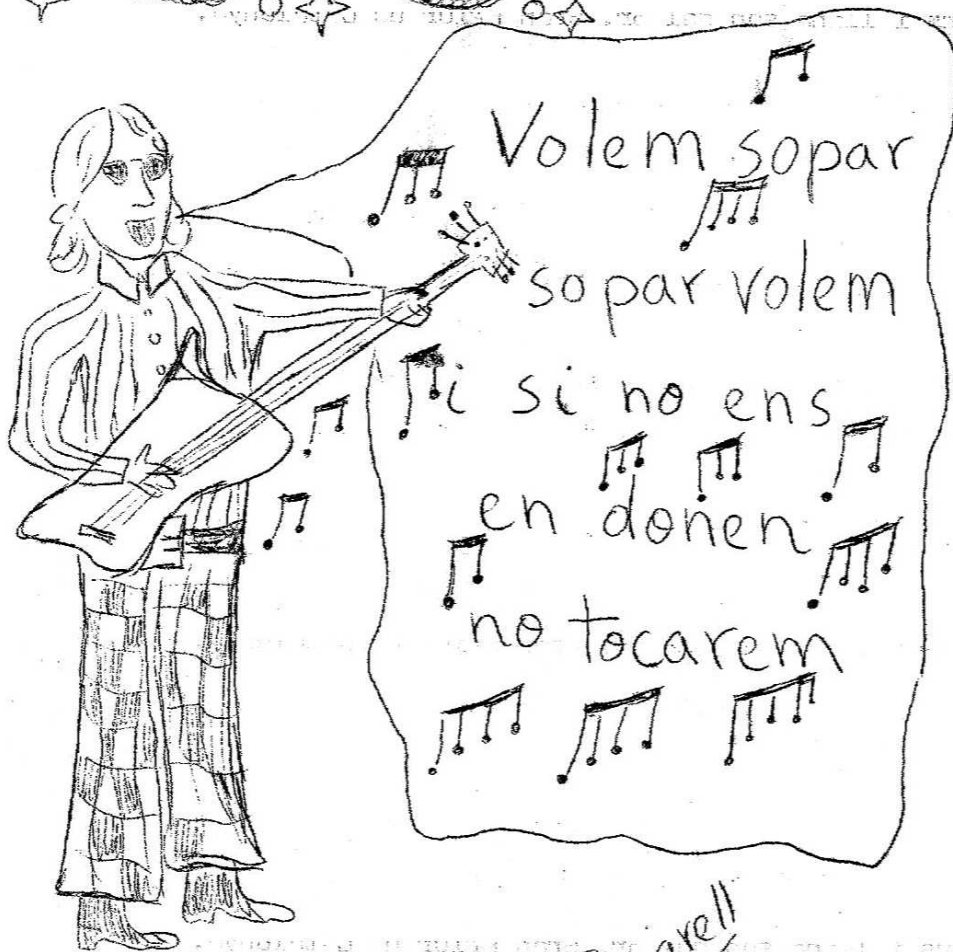
El tercer, el de la terra, era que els Hospitalers com a amos de la terra, cada
vegada que aquesta canviava de mans revien una part del seu valor, era com els
drets reals avui. I era segons diu: " Per rahó de les transportacions de las terras
i propietats del dit lloch reb lo mateix Sr. Gran Prior lo sinquanté."

I per acabar amb els drets que tenien els Hospitalers al nostre poble era el dret
sobre les herbes i que segons diu el document havien renunciat, cosa que no passa -
va amb el del passatge de bestiar: " Per rahó de una concordia, las herbas de dit
llloch i terme són dels poblats de dit lloch, però los drets de passatge de bestiar
i delme de corders i llana són del Sr. Gran Prior de Catalunya." 11

El document acaba amb una que diu: "Nota que este lloch i son terme fa algu - nes centuries que no se ha capbrevat ab lo sol motiu de suposarse no haverse ja mai practicat la dita capbrevació. Però ab lo nou arreglo de est Arxiu Prioral se ha vist lo contrari i se tenen promtes los papers fahents per la capbrevació que seria bo restaurar." El capbreu era un document on constava el reconeixament que feia el vassall dels drets del seu senyor directe sobre els immobles que aquell té en domini útil, i segons diu el document feia molt temps que no s'havia fet , si aquesta capbrevacio de que parla el document es va arribar a fer nosaltres encara no l'hem trobada en cap arxiu, n'hem trobat això sí una en la que tots els indicis ens fan suposar d'aquesta época o d'un moment posterior, la qual quan la tinguem més elaborada sortirà en aquests fulls d'història, perque crec que és un document força interesant per a donar-nos una idea sobre el poble i la gent d'a les hores.

I.6.

CANÇO FI D'ANY

Passarell

LA FRUITA COM ALIMENT

La fruita és un aliment d'una importància cabdal. La fruita -- fresca conté aigua en gran quantitat (80%,90%). Aquesta aigua és fi siològica pels minerals que conté, actuant com diurètic i evitant/ la necessitat de beure altres líquids. Els sucres ,levulosa i dex-- trosa normalment, de caràcter energètic, els hi troben en una pro-- porsió d'un 6%, fins un 20%, segons el tipus de fruita.

La capacitat de neutralitzar els àcids de l'orina i alcalinit-- zar els humors, es deriva del seu contingut en àcid cítric, pèctic, / màlic...combinats amb potassa, és a dir que en un principi no són - àcids sinó sals, però als ésser assimilada la fruita per la persona es desdoblegen en àcids i potassa; així es combinaran amb els àcids orgànics.

Els minerals que hi troben, en proporció d'un 1%, s'assimilen totalment. Les vitamines són variades i abundoses. Altrament els -- seus ferments naturals afavoreixen la digestió i la seva celulosa-- (la pela), proporciona al bol fecal el volúment i consistència adi-- ents alleugerant el restrenyiment.

Les proteïnes i greixos encara que en petita proporció, també els hi troben; però són els fruits secs (figues seques, dàtils, prun-- nes seques, panses...) i oleaginoses, (ametlles, avellanes, cacaus, nous...), els que contenen una part important d'aminoàcids i àcids greixosos.

Uns consells generals pels consumidors de fruita són:

- la fruita té que consumir-se madura i del temps.
- és millor prendre-la sola i al començament de les menjades. L'es-- zar i el sopar poden ésser principalment de fruita.
- és aconsellable menjar fruita exclusivament, un dia a la setmana, dones neteja el cos de greixos i toxines innecessàries.

Els insecticides, herbicides, adobs, i tot tipus de productes químics que s'utilitzen en fruiticultura, ens obliga a tenir esmena-- da cura en el seu consum, rentant-la molt bé, per prevenir una pos-- sible intoxicació.

Dos hores amb els HIPPIES

Al cop de la feina (collir la fruita) ens arriben una sèrie de nois i noies que es lloguen com tothom per guanyar diners, sovint la seva manera de viure xoca una mica cara a els nostres costums, i els comentaris són diversos com diverses són les opinions, encara que generalitzant, la gent sentim certa repulsió.

En aquesta entrevista intentarem retratar el seu món sense jutjar si és millor o no.

Aquí tenim les respostes d'un noi que treballa esporàdicament, viatjant i coneixent món.

-Perquè estàs aquí ?

Per qüestions econòmiques.

- Est estudiant ?

No, treballo temporalment, sols per guanyar el diners per " montar el rollo " a la meva manera.

- Et consideres marginat ?

No, em considero " automarginat ", defujo una societat podrida que vol integrarme dins al seu joc. La veritable marginació és el no tenir un ral.

-- No és millor intentar canviar aquesta societat que tu dius podrida ?

Em declaro impotent per a canviar una societat malalta; a un malalt se'l guareix o se'l ajuda a que mori d'una vegada.

- On creus que està la malaltia d'aquesta societat ?

En l'absorció del mig ambient.

- Perquè creus que us diuen Hippies ?

No som Hippies, som treballadors que ens interessa el viure.

- Com veus aquest poble ?

Els pobles són el que menys s'apropa a una societat però sempre és millor que les grans ciutats perquè no tenen membres repressius (policia).

Seguixes una moral concreta ?

La veritable moral és la bojeria, el malalt no és el boig sinó la societat.

- Tens alguna cosa més que afegir -

Sí, recorts a la mana i a la Loli perquè no és treguin més perdigons del nas.

El sugüent es un noi que treballa a la fruita per guanyar diners per pagar L'Universitat.

- Quin motiu t'ha mogut a vindre a collir fruita ?

He vingut perquè necesito diners per després poder pagar l'Universitat.

- Realment la teva necessitat es tan forta ?

La meua necessitat naix d'unas ganas d'independencia de la familia

- Et creus totalment deslligat de la familia en totls els sentits?,

En realitat no, però no vull que existeixi un clima de dependencia economica.

- I de la societat ?

No, ja que em serveixo d'ella per guanyar diners i estudiar, encara que no defenso les seves estructures.

- Perquè no defences les estructures socials ?

Perque son unes estructures imposades, que t'obliguen a acceptar, encara que ben be es pot viure dintre d'una societat sense acceptarles del tot.

Ara ens parlaran uns nois que varen deixar els estudis fa poc.

- Que fan uns nois com vosaltres en un lloc com aquest ?

Estem aquí perquè no som allà, anem de campanya en campanya per guanyar diners.

- Aquest diners els invertiu en estudis ?

No, hem deixat d'estudiar porque hem arribat a creure que no serveix de res. Nosaltres volem aprendre desde nosaltres mateixos i mai coses concretes.

- Creieu en la familia ?

No, es una institució carca.

- En la parella ?

No, es aburrit i nomdotom sempre la mateixa persona el costat.

- Fumcu porros ?

Si.

- Perquè ?

Igual que tu a casa et veus una cervosa, nosaltres ens fumem un porro, no ens soluciona res, però ens agrada.

- Drogues més fortes ?

Aquí hi havia diverses opinions.

- Hcu trobat molts problemes amb la gent aquest any ?

Estàvem banyant-nos en " pilotes " i la poli ens carregà, ens foten fora del ball amb l'excusa que anem bruts; la gent en principi ja no ens accepta per la cara.

- Un segret que us diu la llibertat?

S'ens fot tres caralls el que ens puguin dir la gent. Quan anem pel carrer anem al nostre rollo, ens agrada viure intensament el present.

- De quina manera influeix sobre vosaltres el que es lliga o deslliga a les corts?.

- Passem tio, a nosaltres no ens influeix per a res qualsevol govern.

- Heu creat una convivència millor que la de la que fugiu?.

Si, sense cap dubte, la nostra vida es de total llibertat, per aixó la demás gent sen per nosaltres certa enveja.

- Que us diu la paraula sexe?.

La satisfacció personal, el sol fet d'estar a gust amb una persona justifica un contacte.

- Que us diu la paraula treball?.

No ens agrada la monotonia, busquem música, art, poesia, etc...

Una altra societat, una filosofia, un cuento. Jutjeu vosaltres mateixos.

F.G. i A.G.

POESIA

Sommiador de Truites

Porset per sempre
tindrem aquest regust dels fracçats,
sense entendre,
els ufèrics triomfalismes desafortats
per a dur a vendre
(per interessos propis no confessats,
ni confessables sempre)
tots els valors de la Pàtria més preuats.

Som il.lusos, els que sommiem encara
els que sommiem encara sobiranes,
i de nunciem abusos
d'aquells que, en nom de "majories",
fan mil usos
d'unes corrompudes i caduques teories
d'estrenyer nusos
i els dogals, de les pàtries oprimides.

Som fracçats, il.lusos, sommiadors de truites i d'otopies.
Som aquesta rara especie comdenada a morir,
ja que al servei de l'Estat, partits i ideologies s
han deixat, per a Catalunya, ben controlat el destí.

Adolf